

РЕШЕНИЕ

№ 2674

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **2084** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба, подадена от „Електроразпределение Юг“ ЕАД – [населено място], [улица], чрез юрк.Е. А., срещу Решение № Ж -40/ 16.01.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). С жалбата се твърди, че решението е нищожно, тъй като КЕВР е превишила правомощията си, тъй като е определила условията за присъединяване на обекта вместо „Електроразпределение Юг“ ЕАД. Поради това се иска прогласяване на нищожност. В условията на алтернативност се развиват доводи за липса на мотиви на административния акт и за негова материална незаконосъобразност, като се претендира за отмяната му като незаконосъобразен. Посочва, че права за строителство на определените и необходими технически съоръжения за присъединяване на обект на клиент се придобиват на етап изпълнение на процедурата, след сключване и заплащане на договор за присъединяване, по реда на чл. 14 и сл. от Наредба № 6.В случая КЕВР се произнасял по жалба на клиент, който не е съгласен с условията за присъединяване, определени в становището, а не в договор за присъединяване, като на този етап ЕР ЮГ няма задължение до сключва договор за учредяване на право на строеж в имота. В този смисъл липсвали мотиви, тъй като КЕВР не обоснова защо не приема условията за присъединяване на обекта, които са определени в становището, а именно „необходимост от изграждане на нов БКТП след учредяване на отстъпено право на

строеж“. Сочи се, че КЕВР е дала задължителни указания, които противоречат на чл. 10, ал.1 и чл. 8 от Наредба № 6, защото при липса на друга техническа възможност за присъединяване на обекта, при липса на друг обект в който е предвидено изграждането на трафопост, единствената възможност, която остава за ЕР Юг е да откаже процедурата за присъединяване на основание чл. 11 от Наредба № 6, което не би било в интерес на клиента. Становището за присъединяване, което КЕВР е указал да бъде изменено, било издадено в резултат на задълбочени изследвания и проучвания, извършени в съответствие с изискванията на чл. 8 от Наредба № 6, като нямало забрана в становището да се предвиди изграждане на трафопост в имота на клиента, за да бъде осигурено на последния заявената от него мощност. По тези съображения се претендира незаконосъобразност на оспорения акт и се иска отмяната му. Заявява се и претенция за присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят - „Електроразпределение Юг“ ЕАД – [населено място], редовно и своевременно призван, не се явява и не се представлява. От същия, чрез юрисконсулт е постъпила молба, с която изразява становище като се поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – КЕВР, редовно и своевременно призван, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт, който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. В писмени бележки цитира разпоредбите на чл. 193 ал.1 и ар. 5 от ЗУТ. Посочва, че между клиента и ЕР Юг ЕАД не е подписан договор по чл. 193 ал.5 от ЗУТ и „Електроразпределение Юг“ ЕАД – [населено място] не е доказало, че за нуждите на заявеното присъединяване е необходимо заявителката да поеме задължение по отстъпване право на собственост на съответна част от имота си. Поради това правилно КЕВР – в съответствие с приложимата нормативна уредба – на основание чл. 22, ал.1, ал.5 и ал.7 от ЗЕ, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, е дала на „Електроразпределение Юг“ ЕАД задължителни указания да издаде и предостави, на г- жа П. Г. Б. –В., Становище съгласно Наредба № 6, с посочени условия за присъединяване на обект „жилищна сграда, гараж и ограда“ в с. Б., местност „Г. чешма“, без да обвързва осъществяване на присъединяването с отстъпване правото на собственост на съответна част от имота на г- жа Б. –В.. Съответно моли Съдът да отхвърли жалбата на „Електроразпределение Юг“ ЕАД – [населено място] и да присъди в полза на Комисията юрисконсултско възнаграждение в размер на 240 лева.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 21.09.2023г. клиентът П. Б. –В. подаде в ЕР Юг ЕАД / с вх. №10657199/21.09.2023г./ Искане за проучване на условията и начина за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД /л.71/ за обект „Жилищна сграда, гараж и ограда“ в имот 03304.30.75 в землището на [населено място], местност „Г. чешма“.

На 04.10.2023г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД издало Становище №4592368/04.10.2023г./ л.82/ за условията и начина на присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа на Е. Юг, за обект

„жилищна сграда, гараж и ограда“ в с .Б.,местност „Г. чешма“.Техническото решение за присъединяване на обекта е записано в т. 4.1 от Становището и е свързано с изграждане на кабелна линия 20 kV, както и нов БКТП /трансформаторен пост/ – в имота на клиента, като съгласно т.4.2. е посочено, че следва да бъде учредено възмездно право на строеж и право на прокарване и преминаване за имот с идент. 03304.30.75.

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № У– 11П– 00– 14/03.11.2023г. подадена от П. Б. –В. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД.В жалбата било посочено, че имотът е ясно изразена голяма денивелация, а с изграждане на трафопоста се отнема възможността за изграждане на два гаража и се намалява възможността за паркиране в собствения ѝ имот, с което се нарушават разпоредбите на ЗУТ за осигуряване на паркоместа.

По жалбата КЕВР е образувала преписка и на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката/ Наредба № 3/ е препратила жалбата за проверка на ЕР Юг ЕАД. Дружеството е представило пълната хронология във връзка с издаване на Становище №459236804.10.2023г. за условията и начина на присъединяване към електроразпределителната мрежа на обект „Жилищна сграда, гараж и ограда“ в [населено място], местност „Г. чешма“. Е. Юг е изразило своето становище по жалбата на клиента, а именно че техническото решение за присъединяването на обекта, записано в т. 4.1 от издаденото становище е свързано с изграждане на кабелна линия 20 kV и нов БКТП/трафопост/, ситуиран в имота на клиента след учредяване на съответното отстъпено право на строеж в полза на ЕР Юг. Преди да се вземе това техническо решение, в ЕР Юг са извършени изчисления по общите критерии за оразмеряване на мрежата и оценка за обратни въздействия на съществуващата въздушна мрежа ниско напрежение. Резултатите от изчисленията показвали, че максималният пад на напрежение надвишава допустимия, а мощността на късо съединение не е достигнала минималната необходима стойност. Основната причина за тези стойности е отстоянието на обекта до най– близкия трафопост, което е близо 800 м. За да се предоставят качествени параметри на захранването „Е. Юг“ е предвидило изграждане на трафопост /БКТП/, присъединен на ниво средно напрежение. От него ще бъде захранен и обекта на жалбоподателя.

След приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3, от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх. № Е– ДК– 39/ 11.01.2024г. и проект на решение.

На 16.01.2024г. в закрито заседание КЕВР е приела оспореното Решение № Ж– 40 /16.01. 2024 г. и на основание чл. 22, ал.1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, на „Електроразпределение Юг“ ЕАД са дадени следните задължителни указания:

1. В 14– дневен срок от получаване на решението да издаде и предостави, на г– жа П. Г. Б. –В., Становище съгласно Наредба № 6, с посочени условия за присъединяване на обект „жилищна сграда, гараж и ограда“ в с .Б.,местност „Г. чешма“, без да обвързва осъществяване на присъединяването с отстъпване правото на собственост на съответна част от имота на жалбоподателката;

2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределение Юг“ ЕАД да предостави на комисията доказателства за

изпълнението им.

Недоволен от тези указания е останал жалбоподателят „Електроразпределение Юг“ ЕАД, който е обжалвал пред АССГ решението на КЕВР.

По делото са приети документите от административната преписка и представените с жалбата, в т.ч. нотариален акт № 109/2022г., видно от който собственици на имота с идент. имот с идент. 03304.30.75 са децата на Б. –В..

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

По съществото жалбата на „Електроразпределение Юг“ ЕАД е основателна, макар и не по всички от изложените в същата съображения.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 5 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл. 147, ал. 2 от нея когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за нищожност на решението с твърдението, че КЕВР била превишила правомощията си, тъй като условията за присъединяване се определят от мрежовия оператор. Съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, съответният мрежови оператор определя условия за присъединяване на обекта/Наредба № 6- отм., действаща към момента на издаване на оспорения акт/. В този смисъл несъмнено съответният мрежови оператор определя условията за присъединяване. Тази му дейност обаче не е безконтролна, тъй като при условията на чл. 22 ал.1 от ЗЕ, предвид подадената жалба до КЕВР, възниква компетенцията на Комисията да упражни контролно– надзорните и ръководните си, правомощия.

Съгласно чл. 117, ал. 3 от ЗЕ условията и редът за присъединяване към електропреносната и електроразпределителна мрежа на обекти на клиенти и за сключване на договорите по ал. 1 се уреждат с наредбата по чл. 116, ал. 7, а именно Наредба № 6 .

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от Наредба № 6, обекти на клиенти на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор. Присъединяваният обект трябва да отговаря на техническите изисквания на наредбата и на наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 от ЗЕ.

Текстът на чл. 9 от същата Наредба съдържа описание на условията за присъединяване – техническите изисквания на съответния мрежови оператор към съоръженията в присъединявания обект и информация за съоръженията за присъединяване. Съгласно ал.3, т.3 на чл. 9, в условията за присъединяване се определят и задълженията на страните по предоставяне на вещни права на територията на имота и/или осигуряване на сервитутни права в имоти на трети лица.

В чл. 10, ал.1 от Наредба №6 е разписано, че когато за осъществяване на присъединяването се налага в имота, където е разположен обектът за присъединяване, да се изгради съоръжение – елемент на преносната или на разпределителната мрежа, и това е технически и конструктивно допустимо, съответният мрежови оператор договаря със собственика на имота да прехвърли в негова полза правото на собственост на съответна част от имота, да учреди право на строеж или сервитутни права. Съгласно чл. 10, ал.4, съответният мрежови оператор посочва условията по ал. 1 в становището за условията за присъединяване.

Оспореното решение на КЕВР не съдържа изискуемите фактически и правни основания, обосноваващи взетото от административния орган решение, поради което е нарушено изискването на чл. 59, ал.2, т. 4 АПК. Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът е длъжен да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК като този контрол обхваща законосъобразността на акта с оглед изложените в същия фактически и правни основания. В настоящия случай, оспореният акт е немотивиран, което е нарушение по чл. 146, т. 2 АПК и е основание за отмяната му.

Мотивите в оспореното решение КЕВР се изразяват в частичен цитат на чл.10, ал.1 от Наредба 6, цитати на текстовете на чл. 193, ал. 1 и ал.5 от ЗУТ и констатацията, че „между г– жа Б.– В. и ЕР Юг не е постигнато съгласие и не е подписан договор по чл. 193, ал.5 от ЗУТ“. Отделен е въпросът, че разпоредбите на чл. 193, ал. 1, ал.5 от ЗУТ всъщност са неотнормирани към процесния казус, тъй като в същите сервитутът е регламентиран като такъв, който възниква между собственици на поземлени имоти, какъвто не е „Електроразпределение Юг“ ЕАД. По друг повод ВКС ОСГТК – в ТР 7/2012 от 25. 04. 2013 г. тълк. д. № 7 /2012 г. е посочил– „...Като урежда изрично сервитутът за прокарване на отклонения, чл.193 ал.1 ЗУТ го допуска само при изрично съгласие между собственици на имоти /не и между собственик и оператор на комунални услуги/... Операторите на услуги не могат да са страна по този договор...“.

От частичните мотиви на КЕВР не става ясно кои са нарушените от „Електроразпределение Юг“ ЕАД нормативни разпоредби, регламентиращи процедурата по присъединяване на обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа, във връзка с издаденото Становище №4592368/04.10.2023г. От друга страна, е недопустимо с решението си Съдът, издирвайки конкретно приложими материалноправни разпоредби да предполага какви са фактическите основания, мотиви на органа, както и въз основа на тях да дописва липсващите съображения на органа.

Изискването за мотивиране на акта по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК е насочено към стриктно посочване на фактическите основания, и съпоставянето им с правните основания, от които административният орган черпи правомощието си да го издаде. Посочването на фактическите и правни основания за издаването на акт от страна на органа са предпоставка, обуславяща възможността за упражняване на контрол върху

същия, а и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него.

При постановяване на акта си Комисията, давайки визираните задължителни указания /за издаване на ново Становище от ЕР Юг без същото да е обвързано с изграждане на трафопост в имота/ е нарушила чл.35 от АПК, съгласно която разпоредба индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. В случая КЕВР не е събрала доказателства и не е обсъдила възражението на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, че липсва техническа възможност за захранване на обекта на клиента от съществуващото съоръжение в близост до имота, което е разположено на около 800 м. и присъединяването към въпросния трафопост би довело до влошаване условията за пренос на електрическа енергия, като е налице необходимост и единствената съществуваща възможност е за изграждане на нов БКТП на посоченото в становището място с оглед присъединяване на обекта със заявената мощност, посочена в искането на клиента. Още повече, че съгласно чл.11от Наредба № 6 съответният мрежови оператор може мотивирано да откаже да присъедини изцяло или частично обект към електрическата мрежа, при техническа невъзможност присъединяването да се осъществи в заявения срок за въвеждане на обекта в експлоатация или когато присъединяването на обекта води до влошаване условията за снабдяване на други клиенти на електрическа енергия поради липса на необходимата мощност. В този смисъл следва да се приеме, че при постановяване процесното решение са допуснати нарушения на чл. 7, ал.2, чл.9, ал.2 и чл.35 от АПК и е налице отменително основание по чл. 146, т.3 от АПК.

Поради това оспорваното решение следва да се отмени, а преписката да се изпрати на КЕВР за ново произнасяне след установяване на всички относими факти в спорното производство по чл.22 от ЗЕ, като при постановяване на административния акт следва да се изложат конкретните фактически и правни основания за издаването му, съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

При този изход на процеса и с оглед направено искане от жалбоподателя за присъждане на направените разноски по делото в съответствие с чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъдат присъдени направените разноски по делото, като бъде осъдена КЕВР да заплати на жалбоподателя разноски по делото в размер на 150,00 лв. представляващи държавна такса 50 лв. и юрисконсултско възнаграждение в минималния размер от 100 лв., доколкото делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] – [населено място], Решение № Ж -40/ 16.01.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА административната преписка на КЕВР за ново произнасяне при спазване на указанията и мотивите на настоящото решение по тълкуването и прилагането на закона, в двумесечен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране / КЕВР/ да заплати на „Електроразпределение Юг“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] – [населено място] сумата от 150 лева за разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението до страните, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: